ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

РУМУНСЬКЕ ЯРМО НА БУКОВИНІ.

Кілька місяців тому назад я приїхав до Канади з Буковини. Приїхав з тої нещасливої країни, в якій селянство стогне під чоботом румунських бояр і сигуранци.

Мав я нагоду читати кілька українських газет, та найліпше сподобалися мені "Українські Робітничі Вісти", бо в них пишеться все те, чого потрібно кожному робітникові. Инші, так би сказати, патріотичні газети нічого не пишуть в інтересі робітників. Вони тільки відшукують, якому богові Україці мали-б найщиріше молитися та котрим панам найнище кланятися.

Хоч приїхав я до капіталістичної країни, -то все таки почуваю себе вельми щасливим, що маю нагоду читати дійсно робітничу газету. Такою розрадою не можна тішитися в Румунії. Буковину забрали румунські бояри ще 1918 року й від тоді знищено всьо, що було українське. Всі українські школи позакривано або замінено їх румунськими. Українську пресу також закривається, за аніміком тих рептильок, які стоять на услугах бояр.

Коли появиться яка робітничо-селянська газета, то треба читати її крадькома, щоби хто не запримітив та не доніс жандармам, бо горе тому, кого зловлять, читаючи таку газету. Звичайно, така газета довго не виходить, її скоро закривають панські наймити.

Румунія проголосила на Буковині стан облоги і страшно знущається над нашими селянами, Коли їде селянин на ярмарок, жандарм зупиняє його на дорозі й каже платити собі 100 леїв, бо, мовляв, не тримаєшся правного боку дороги. В селянина коняка, що ледви держиться на ногах, тому він держиться, куди гладша дорога. Бідний селянин уважає на коняку, як на очі в голові, бо це цілий його маєток, а жандарм каже платити кару, бо йому хочеться добре попити.

Одного разу Румуни закупили багато дров у лісі для службовців і урядовців у Чернівцях, тай зганяли селян з усіх сіл, возити дрова. Розуміється, що не задармо, а платили по 10 леїв від метра. За ті гроші можна заледви купити одну літру нафти. Щоби доставити один метер дров, треба було витратити півтора дня. Селяни не хотіли йти на роботу за таку мізерну платню, але їх примушували силою.

Селяни збунтувалися, вибрали делегацію, в яку входив і я, й вислали до вищого урядника в Чернівцях, щоби запротестувати проти такого вчинку. І помимо того, що той урядник українського походження, він не хотів розмовляти з нами українською мовою, а домагався, щоби говорити румунською або німецькою мовою. Я навчився трохи німецької мови, коли служив при австрійськім війську й мусів говорити за делегацію. Він дав нам посвідку й сказав, що вже більше не будуть нас брати силоміць.

Через кілька днів жандарми почали знову згонити фіри. Я відмовився їхати. Тоді мене взяли й привели до громадської канцелярії. Коло канцелярії було вже около 150 фір і мене представили там як більшовика, сказали, що я бунтуюся. Я витягнув посвідку від вищого урядника й перечитав. Але, що значить кавалок паперу в країні, в якій правлять при помочи нагайок і багнетів. Мене й других членів делегації скатували до непритомности. Це країна терору, в якій бушує свавільно сигуранца й жандарми.

В кожнім селі є постерунок жандармерії й селяни мусять іти по черзі (один на 24 години) й виконувати безплатну роботу в постерунку. Селянин мусить принести води жандармам, дров нарубати, постоли почистити і т. ин. Окрім побоїв нічого за те не дістає. Хто відмовляється від такої роботи, того бють до безтями.

Молодих людей беруть до війська на два роки. З того два місяці вчать військової штуки, а решту часу відбувають на панських фільварках. Там їх нищать так, що коли поверне до дому, то ніхто не може пізнати його. Відберуть у людини навіть те мізерненьке здоровля, яке в неї було перед тим.

Всі школи зрумунізували, але й в тих немає ніякої науки. Дитина ходить шість літ до такої школи й заледви навчиться читати та ще й того не розуміє, що читає. Буковинських і бесарабських селян жорстоко переслідується за найменший прояв вільної думки.

Ось в якому стані знаходиться українське селянство в боярській Румунії. Культурний світ знає про всі ті звірства, але мовчить. Бо хто-ж віддав бесарабських і буковинських селян румунській олігархії, як не ті "цивілізовані" дипльомати, які говорять про самовизначення народів.

Однак селяни не тратять надії. Вони вірять, що дочекаються тої принагідної хвилі, коли прийдеться їм звести останню боротьбу, зробити остаточний порахунок зі своїми гнобителями. Вони проженуть катів народу (це була-б для них ще легка кара), знищать поміщицький лад, а на його місце встановлять робітничо - селянську владу й злучаться з одинокою державою працюючих — Союзом Радянських Соціялістичних Республік.

Жан Дорощук.

ВИЯСНЕННЯ СПРАВИ.

Дітройт, Міш.

В числі 28. "У.Р.В." з 10. березня ц. р. був поміщений допис з Дітройт п. н. "Інтересний концерт", автором якого є Ф. Фотинюк.

Перечитавши той допис, український широкий загал, а особливо товариші з Форд Сити, Онт., можуть винести погане враження про дітройтських організованих робітників. Деякі справді можуть повірити, що Товариство Український Просвітний Дім в Дітройт не віднеслось щиро до робітників з Форд Сити, які давали тут концерт.

Щоби оминути непорозуміння, я постараюсь безсторонно вияснити з подробицями, як справа малася з тим концертом.

В тому дописові найбільш цікавий самий дописувач, який трактує організаційні справи ніби з великою серіозністю, а самий до організації не належить. Коли-б він був звязаний з даною організацією й читав робітничі газети, йому були-б відомі всякі рішення та ухвали тої організації.

Ф. Фотинюк пише в свойому дописові, що з мистецького боку концерт випав добре, але людей було мало. Тикетів спродано тільки 115, помимо того, що в Дітройт є 50 тисяч Українців. Причину того дописувач доказує в тім, що концерт не був добре оголошений. Це дуже слабенький аргумент. Ф. Фотинюк як не знає, то повинен би знати, що лише маленька частина тої 50-тисячної маси гуртується в робітничих організаціях, а решта ставиться до організації як не ворожо, то байдужно, так як самий Фотинюк.

Велика частина наших українських робітників ще не освідомила собі свого клясового положення. Багато з них учащає ще до "божих храмів", клюбів і т. ин. Коли ми устроюємо якенебудь підприємство, то ніколи не бачимо їх у себе, як і Фотинюка. До того в нас тепер велике безробіття. Продати 115 тикетів — це звичайне явище. Ми часто й того не продаємо.

Дописувач каже, що оголошення були розліплені лише день перед концертом, тому й успіху не було. Це також неправда, бо оголошення розліплено чотири дні перед концертом. Про це Фотинюк може спитати тов. Плаксія, він йому докладно роскаже.

Брехнею є також, що наш драмспівгурток пішов того вечера співати Грекам зі своєї власної волі. Того вечера було устроєно інтернаціональний концерт, в якому ми були зобовязані брати участь ще два місяці перед тим. Це пропоручила нам компартія й ми в такі дні звичайно відкладаємо всякі наші підприємства.

Все-ж таки ми сподівалися, що на концерті в Укр. Просв. Домі буде багато публики. А коли не було сподіваного успіху, то не можна складати за це вину на наш драмспівгурток, бо хоч би всі члени гуртка були присутні на фордситськім концерті, то справа не змінилася-б багато тому, що драмспівгурток не числить ані 200, ані 100 осіб. Думаю, що це відоме Фотинюкові, але біда в тім, що він любить все кричати, не розібравши справи, як слід.

Свідомо він це робив, чи ні, все-ж таки своїм дописом він викликає ворожнечу між канадійськими а американськими робітниками. Нам треба того уникати, бо нас однаково визискують, без ріжниці, в якій країні ми не жили-б. Ми старалися помогти товаришам з Форд Сити скільки могли. За рент салі ми взяли лише $10.00, бо ми розуміли, на яку ціль устроювалося концерт. Матеріяльну страту понесли тільки ми, за те скористали морально.

Всякі міркування таких типів, як Фотинюк, є зовсім безпідставні. Вони в нас вже широко знані й ніхто з ними не числиться. Він, певно, хотів підхлібитися фордситським товаришам, не розуміючи, що з такого висновку може бути шкода робітникам.

М. Фербей.

ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ.

Ошава, Онт.

Дня 8. квітня ц. р. відбулось в Ошаві масове протестаційне віче проти засуду польською шляхтою на кару смерти Василя Атаманюка й Івана Вербіцького.

В протестаційнім вічу брали участь слідуючі українські організації: український відділ Канадійської Робітничої Оборончої Ліги (К.Р.О.Л.), Товариство Просвіта, Січ, греко-католики, православні і презбитеріяне.

Повище вичислені організації протестували проти несправедливого засуду польської шляхти, який доконано 14. березня ц. р. у Львові над В. Атаманюком і І. Вербіцьким за мниме вбивство шкільного куратора Собінського.

Польське "правосуддя" не могло доказати ні одному з обвинувачених участи в убивстві Собінського, та помимо того засуджено їх на кару смерти. Польським панам не залежить багато на тім, хто поповнив злочин, для них головне те, щоби когось покарати, а найголовніше для них — позбутися немилих їм людей. Тому то ошавське робітництво рішило запротестувати проти шляхетського насильства.

В деяких був сумнів, чи на тім вічу можна буде прийти до порозуміння й згоди, бо вже з повищого видно, що на нім були зарепрезентовані організації ріжних "поглядів" і відтінків, які часто ворогують між собою. Але це була справа, на якій всі погодилися й на вічу був взірцевий порядок.

Для деяких було цікаво, як то можна буде погодити всі ті "ізми". Один з просвітян навіть сказав був, що він не погоджується, щоб на їх плятформі говорив більшовик. Але показалося, що більшовики не такі страшні люди, як їх малюють, бо коли більшовицький промовець скінчив говорити, то дістав найбільше оплесків зі всіх промовців.

Після прочитання резолюції "червоний" знову забрав слово й просив робітників, щоби перестали ворогувати між собою. Він сказав, що пани визискують усіх робітників однаково без ріжниці поглядів, тому ми повинні об'єднатися на ґрунті клясової боротьби, об'єднатися в дійсно робітничій організації і боротись за краще життя, за краще майбутнє.

Присутний.

ЗАЛІЗНОДОРОЖНИКИ ПРОБУДЖУЮТЬСЯ.

Венкувер, Б. К.

Буде тому приблизно рік, коли появилися летючки, випущені т. А. Адватером, фінансовим секретарем в головнім офісі Канадійської Секції Мейн тененс оф Вей Емплоїс, який був у Вінніпегу. Тов. Адватер викрив у тих летючках підлу роботу лідерів Мейнтененс оф Вей Емплоїс (М. В.Е.), які допровадили організацію до цілковитого банкроцтва й нежиттездатности.

Ті летючки отворили очі багатьом робітникам. І помимо погроз і обіжників з головного офісу в Дітройт, було вибрано комітет, який мав розглянути, чи все те правда, що говорилося в летючках т. Адватера. Після провірення справи, комітет рекомендував, щоби скликати конвенцію секційних і мостових робітників на 1. квітня ц. р. в Кемлопс, Б. К., що було й зроблено.

На конвенцію прибули голова і організатор Канадійської Секції М.В.Е. а також запрошено т. Адватера й Е. Робсона, представника Канадійського Братства Залізничників (К.Б.З.). Лідери М.В.Е. старалися всіми способами розбити конвенцію, але це їм не вдалося. А коли показалось, що конвенція відбудеться, то вони почали аґітувати, щоби не допустити Адватера й Робсока до участи, але свідомі робітники переперли.

Першим промовцем був Адватер. Він висвітлив зрадницьку роботу американських лідерів у К.С.М.В.Е. Росказав, як на протягу чотирорічної праці, як секретаря, він приглядався розтрачуванню юнійних грошей тими несовісними людцями.

При кінці своєї промови він радив робітникам відорватися від американської організації й прилучитися до існуючої вже незалежної канадійської організації — Кенедіен Бродергуд оф Рейлвей Емплоїс (К.Б.Р.Е.). Присутні переривали його промову час від часу бурливими оплесками.

Другим промовцем був Е. Робсон, організатор Канадійського Братства Залізничників. Він перше переповів історію тої організації, від якої він промовляв, як гомперсівщина хотіла її знищити і т. ин. Та помимо всіх тих перешкод, організація начисляє тепер поверх 15 тисяч членів. Він сказав, що американські юнії, або Американська Федерація Праці основується на крефт-юніях, які вже давно пережили свою життєздатність.

На одній тільки залізниці є 17 крефтових юній. Це означає 17 президентів, 85 віцепрезидентів, 85 радних, 17 секретарів, а до того ще помічники секретарів, маса організаторів і т. ин. Таким чином утримується величезну скількість галапасів. Коли-б ми мали індустріяльну юнію, тоді вистарчило-б одного президента, одного секретаря, кількох віцепрезидентів і кількох організаторів.

Тепер стоїть питання, що нам, залізничникам, робити? Чи й надальше оставати під залізною пятою американської бюрократії, чи прилучитися до канадійської юнії й позбутися тих галапасів, які жиють роками нашим потом?

Я думаю, що пора вже нарозумітися й створити організацію, над якою рядові члени мали-б контролю. Досить вже того диктаторства згори. Організації, які звязані з Американською Федерацією Праці, стають сьогодня кайданами для робітників, які до них належать.

В тих організаціях обмотають робітника ріжними асекураційними та запомоговими касами, так що він не має найменшої свободи руху. Коли робітники вийдуть на страйк проти волі своїх лідерів, вони тратять право на запомогу. Річ ясна, що лідери страйку ніколи не хочуть, бо їм і так добре жиється. Майже кожний страйк проголошується лідерами нелеґальним.

На закінчення я кличу всіх секшенменів і бриджменів, щоби змагали до злуки з К.Б.З. Годі більше бути рабами своїх власних лідерів.

Н. Лахманець.

ЯК ПОСТУПАЮТЬ ДЕЯКІ ЧЛЕНИ Р.З.Т.

Торонто, Онт.

Дорогі Товариші!

В залученні посилаю вам через руки секретаря свою аплікацію на запомогу, яка виносить $28.50.

На цьому місці заявляю, що ці гроші я жертвую на фонд приюту, тому прошу Головний Заряд чека мені не висилати, а обернути на згадану ціль. Рівночасно щиро дякую нашій організації за цю поміч та опіку в часі моєї слабости.

Петро Матвієшин.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК.

Ді Пес, Ман.

В четвер 5. квітня ц. р. в Ді Пес стався нещасливий випадок. Скалічило смертельно Федора Колюка, років 40, з ковельського уезда, волинської губернії. Його забрали до шпиталю й нема вигляду на видужання.

Тут робить стім шуфля. А що земля тепер замерзла, то треба її зрушувати динамітом. Вчера після обіду, коли робітники були ще в кемпі, запалено динаміт. Вибух був дуже сильний, так що розкинув каміння на велику віддаль. Один великий камінь упав на будинок, в якім були робітники, проломив дах і впав згаданому робітникові на голову.

Таке то буває з нещасним робітником. Самий не знаєш, коли тебе чекає скалічення або й смерть. За те нашим панам добре жиється, їх ніколи не калічить.

С. Шишко.

СУМНА ВІСТКА.

Капер Мавнтейн, Б. К.

Дня 18. березня ц. р. сталась в Капер Мавнтейн велика траґедія. Занявся бонк гавз в якім згоріло девятьох робітників, а около 15 були серіозно попечені.

Вогонь вибух в 4. годині рано, як раз тоді, коли спрацьований робітник найтвердше спить. Деякі, ратуючись, скакали з другого поверху й поломили собі руки, инші попечені так, що аж шкіра відстала від тіла.

Така вже чорна доля того нещасного робітника. Два місяці тому вбило тут одного сербського робітника, а цей раз згоріло їх 9 і багато ушкоджених на здоровлю. Робітникові всюди заглядає в очі смерть, як при роботі, так навіть тоді, коли він спить.

Тут працює 300 робітників. З них є чотирох Українців, 200 Хорватів, а на решту складається кілька національностей. Робітничим рухом дуже мало цікавляться. Грають цілими ночами в карти та заливаються алькоголем. Є тут і читальня, але нема в ній нічого путнього для читання. Робітникам підсувають, звичайно, такий матеріял, який "не пошкодив би" їхнім мізкам.

Майнер.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Вінніпеґ, Ман.

Ділюсь сумною вісткою з односельчанами й читачами нашої преси, що Рахалія Лазечко (родом Стечишин) з Села Глещева, повіт Теребовля, Галичина, померла 3. квітня ц. р.

Покійна мала 42 роки, заслабла на невилічиму хоробу й пролежала 4 місяці в шпиталі перед тим ніж попрощалася зі світом. Була передплатницею "Робітниці" і цікавилась робітничими справами взагалі.

Спи, дорога товаришко! Хай земля буде тобі пером!

В. Лазечко.

КОНЦЕРТИ Й ПРЕДСТАВЛЕННЯ

ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

Драмспівгурток при Укр. Роб. Домі відограє в суботу, 21. квітня дуже гарну драму В. Сірютенка

ЖЕРТВИ ЦАРИЗМУ.

Драма представляє, як колись за царських часів ріжні панські посіпаки знущалися над студентами й робітниками, а головно над жінками. Кожний робітник і робітниця повинні побачити цю драму.

Початок в годині 8.30 вечером. Вступ для дорослих 35 ц., а для дітей 10 ц.

МІТІНҐИ, ЗБОРИ Й ЛЕКЦІЇ.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВІННІПЕҐУ!

В неділю, 22. квітня 1928 р., в шкільній салі Укр. Роб. Дому, в годині 2-ій по полудні, відбудуться

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ДРАМ.-СПІВҐУРТКА.

На цих зборах т. М. ІРЧАН виголосить цікаву лекцію про характеризацію. Участь всіх членів і членкинь конечна.

Комітет.

ЛЕКЦІЯ Д-РА ЧАСНОГО ДЛЯ ЖІНОК В УКР. РОБ. ДОМІ.

Подаємо жінкам-матерям до відома, що в понеділок, 23. квітня, в годині 8.30 вечером, д-р ЧАСНИЙ виголосить в Укр. Роб. Домі дуже цікаву лекцію

ПРО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.

Хто був на лекції д-ра Часного минулого разу, той знає, що його лекції дуже повчаючі й корисні. Ми кличемо українське жіноцтво прибути на цю лекцію так численно, як і минулого разу, бо тема лекції дуже цікава для жінок.

Вступ чоловікам і дітям до 16 літ заборонений.

УКРАЇНСЬКІ ЧЛЕНИ КОМПАРТІЇ У ВІННІПЕҐУ.

Оцим повідомляється, що загальний мітінґ всіх українських членів Комуністичної Партії у Вінніпеґу відбудеться в неділю, 22. квітня ц. р., о годині 10. рано, в Українськім Робітничім Домі. На порядку нарад дуже важливі справи. Всі члени й членкині повинні обовязково на цім мітінґу явитися.

Місцевий Український Аґітпропком.

ЗАБАВА ПОЛЬСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ТОВАРИСТВА У ВІННІПЕҐУ.

Польське Робітниче Товариство устроєю в суботу, 21. квітня, в чехословацькій салі, на розі Причард і Мекензі вулиць ЗАБАВУ.

Товариші робітники й робітниці! Приходіть у згаданий вечір, щоб гарно забавитися, а заразом і поможете добрій справі. Комітет докладає всіх старань, щоб задоволити публику як найкраще. Початок в годині 8.30 вечером.

Комітет.

ОСТАННЯ НАГОДА.

Прочитали ми в "У.Р.В.", що книжка т. М. Ірчана, "В Бурянах" — розійшлася і на складі видавництва її вже немає.

Однак не всім відомо, що онтерійський Провком ТУРФДім має ще ограничену скількість книжки

"В БУРЯНАХ"

для продажі. Тож спішіть з замовленнями на цю книжку таки зараз, бо як спізнитеся, то будете жалувати. Відділи наших організацій можуть набувати її у нас для кольпортажі. Замовлення разом з грішми посилайте на адресу:

Provincial Executive Committee
U. L.-F. T. Ass'n,
300—302 Bathurst St.,
Toronto 2, Ont.

ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

В неділю, 22. квітня, в годині 2-ій по полудні відбудеться в Укр. Роб. Домі забава з танцями. Комітет запрошує все членство всіх організацій, що гуртується при Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан, взяти численну участь. Приграватиме добірна музика. Вступ за добровільними датками.

ПОШУКУЮ свого односельчанина Олексу Манилюка з села Ілинець, пов. Снятин, Галичина. Хто-б про него знав або він сам, щоб зголосився на адресу:

Nick Stepaniuk
10628 — 96 Str.
Edmonton, Alta.

ПО ЗНИЖЕНИМ ЦІНАМ!

ДРАМСПІВҐУРТОК ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕҐУ

відограє

В СУБОТУ, 21. КВІТНЯ 1928 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

гарну п'єсу на 4 дії Є. І. Лісового

НАЙМИТ

В цій прекрасній п'єсі представлена наймицька доля за старих царських часів і за часів революції на Україні. П'єса зацікавлює глядача від першої до останньої дії. Приходіть всі побачити, а посмієтеся і посумуєте.

ЦІНИ ТИКЕТІВ ЗНИЖЕНІ!
ВСТУП: 40, 35 І 25 ЦЕНТІВ.

Тикети можна дістати кожного вечера в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

В НЕДІЛЮ, 22. КВІТНЯ 1928 Р., В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ ВІДБУДЕТЬСЯ В УКР .РОБ. ДОМІ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ПОЗІР! РОБІТНИКИ Й РОБІТНИЦІ ПІВНІЧНОГО ВІННІПЕҐУ!

СТАРАННЯМ ВІННІПЕҐСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 22. КВІТНЯ, О ГОДИНІ 2.30 ПО ПОЛУДНИ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

МАСОВИЙ МІТІНҐ

На цему мітінґу алдерман тов. В. Н. КОЛІСНИК роскаже про те, що зараз робиться в міській раді, а инші партійні промовці обговорюватимуть другі важливі, робітничі справи.

ВСТУП ДЛЯ ВСІХ ВІЛЬНИЙ.

ПРИХОДІТЬ ЯКНАЙЧИСЛЕННІШЕ!

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВУ КНИЖКУ!

Щойно вийшла з друку накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства дуже цікава комедія на 5 дій видатного французького письменника Молієра

СКУПАР

в перекладі Миколи Бажалука, а в перебірці М. Ірчана.

Ця комедія дуже цікава й повчаюча своїм змістом. В ній бере участь 14 осіб. Надається, власне пристосована до наших робітничо-фармерських сцен.

ЦІНА ПРИМІРНИКА 35 ЦЕНТІВ.

Хто замовить 5 примірників разом, то дістане на них 75 центів опусту, тоб-то 5 примірників за $1.00. Замісць переписувати ролі, радимо всім нашим драмгурткам замовляти зразу за 3 долари 15 примірників.

Замовлення разом з грішми засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard and McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

ДОБРА НАГОДА КУПИТИ ХАТУ тільки один бльок від Укр. Роб. Дому на Манітоба Евню. 4 кімнати і ванна. Крім цего на горі зроблено теж дві кімнати, які можна вживати в случаях необхідности. Огрівається "форнейсом". Проведене сполучення для електричної печі, яка є в помешканні теж на продаж. Позаді хати є "ґередж" і кімната на склад річей. Має бути сплачений "морґедж". Ціна: $2,700. Зголошуватися: до офісу Гол. Заряду Роб. Запомогового Товариства в Укр. Роб. Домі.

НА ПРОДАЖ хата у Вест Форт Вилям, в добрім положенню, на 5 кімнат, є вода і електрика, 2 лоти, стайня на 3 штуки худоби, курник, оборіг на сіно, до школи анґлійської 3 мінути ходу, до Робітничого Дому 3 бльоки, добра нагода купити чистий тайтел, продаю, бо вибираюся на фарму. Інтересованих прошу зголошуватися на адресу:

Iwan Hryhoruk,
1321 Stenly Ave.
(45) W. Fort William, Ont.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

ПОШУКУЮ Василя Мицишина, з міста Будзанів, повіт Теребовля, Галичина. До 1923 року перебував у Вінніпеґу. Хто знає про него, або він сам, хай зголоситься на понищу адресу, бо маю для него важні листи із старого краю.

Hrynko Lakomy,
(45) P. O. Rockyford, Alta.

ПОТРІБНО дівчини до роботи в столі і в хаті. В родині є лише двоє людей. Дівчина повинна знати українську мову. Платня після угоди. Зголошуватися на адресу:

Alex Stark,
532 Redwood Ave.,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого брата Леонтія Романчука, з Кобринського уезда з села Немержа. Підчас европейської війни служив в канадійській армії. — Востаннє я мав лист від него з Бурлінґтон, Онт. Хто про него знає, або він сам прошу зголоситися на адресу:

Wasyl Romanchuk,
Box 66,
(45) Pine Falls, Man.

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМУ "ТАРАС ШЕВЧЕНКО"!

В МУС ДЖО, САСК. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: в суботу, 21. квітня перша частина, а в понеділок, 23. квітня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 центів, а для дітей 25 ц. Початок в годині 8.15 вечером.

В РІДЖАЙНА, САСК. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: у вівторок, 24. квітня перша частина, а в середу, 25. квітня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 центів, а для дітей 25 ц. Початок в годині 8-ій вечером.

В МЕДИСІН ГЕТ, АЛТА. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: в четвер, 26. квітня перша частина, а в пятницю, 27. квітня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 центів, а для дітей 25 ц. Початок в годині 8.15 вечером.

В ЛЕТБРИДЖ, АЛТА. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: в суботу, 28. квітня перша частина, а в понеділок, 30. квітня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 центів, а для дітей 25 ц. Початок в годині 8.15 вечером.

В КОЛГОРСТ, АЛТА. — Фільма буде показана в Майнерській Салі: у вівторок, 1. травня перша частина, а в середу, 2. травня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 центів, а для дітей 25 ц. Початок в годині 8.15 вечером.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО!